

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Foraars-Gry.

Citation: Richardt, Chr.: "Foraars-Gry.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-workid69606/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Det love vi hinanden: med Tro og med Taal,
som Alter-Ild at vogte vort søde Modersmaal,
til Dannebrog igjen fra Himlen falder!

Foraars-Gry.

Gjem Kane nu og Kjelke!
Thi Vintren stunder mod sin Grav - -
en Snee med grønne Stilke
Hav til Farvel os gav!
Af Vinterhvidt og Foraarsgrønt
er »Gjækkens« Draabe vældet —
paa Skjellet,
der passer den saa kjønt.

Hvor gaar det nu paa Marken?
Ja, er vi gjennem Storm og Slud,
som Noahs Dyr af Arken
vil Kvæget komme ud.
Kun Lammene bag Diget staa
alt under Haslens Rakler —
de Stakler,
de fryse vist, de Smaal

Men Foraar Kysten præjer!
See Skorstenspiben hist og her
har for sin sorte Fejer
sin lille sorte Stær!

Og Storcken snart os gjæste vil,
han kommer paa sin Aarsdag —
Skjærtorsdag!
Pas paa, det slaar vist til!

Og Viben flittigt tripper
i Agerreen paa tynde Been,
hvor nyfødt Græsset pigger
om Markens Kæmpesteen.
Ad gamle Minder blæser den,
den hilser dem med Piben —
Ja Viben
har mangan Følgesvend.

Den tørre, tørre Stengel,
der tegned til den visse Død,
blev rørt af Vaarens Engel,
og grønne Livstegn skød!
Mon *de* vil skyde friske Skud,
de tørre Ønskekviste —
o vidste
vi blot, at de sprang ud!

Men Foraar er i Luften,
og kraftigt vælder Lyset ud,
og blaa Violers Duften
er Haabets tyste Bud!
Og Lærken synger op som bedst,
den hilser fra sin Kupel
med Jubel
Opstandelsernes Fest!

Opfarten til Upsal.

(Et Dagbogsblad fra Studentermødet i Juni 1875.)

Frisk afsted, med Sang og Klang!
Sæt *machinen* kun i Gang!
Kort Farvel til Slægt og Venner,
Rejsen den er ej saa lang!
Ej, saa vi skal træffes her, —
Lutter Venner fjernt og nær!
Der er *Ploug*, og der er *Bille*, —
ikke ilde Selskab her!
Barfod! Velmødt med Kokarde paa Huen!
Længe leve Ungdomsluen,
Held vor glade Færd!

Vaj nu Dannebrog fra Stavn,
Malmö aabner os sin Favn!
Frem mod Banegaardens Sfærer,
Søen tærer som en Ravn!
Kolde Varer, varme Ord, —
kun et Holdt, og saa ombord!
Broderlig fordeelt i Baasen,
sætter Kaasen vi mod Nord.
Lundagård hilser, og snart os forlyster
Øresundets Dobbelttrøster
i et skjønne Kor.

Aften i den grønne Park,
Myldren som i Noahs Ark!
Men lidt Søvn maa vi ha'e reddet,
væk mig med et lille Spark!